

ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมกับความเหนื่อยหน่ายในการเรียน
ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ชาวไทย: ทุนทางจิตวิทยา
สำหรับการบริหารจัดการทางจิตวิทยา*

The Relationship between Learning Participation and Learning Burnout
among Thai Students in Printmaking Program: Psychological Capital
for Psychological Management

หลิว เต๋อจิน

Liu Dejin

วิทยาลัยนานาชาติภาษาและวัฒนธรรมจีน มหาวิทยาลัยเกริก

China International Language and Culture College, Krirk University, Thailand.

Corresponding Author's Email: kkleuyekik@gmail.com



บทคัดย่อ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมกับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ชาวไทย: ทุนทางจิตวิทยาสำหรับการบริหารจัดการทางจิตวิทยา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย 2) เพื่อวิเคราะห์บทบาทของทุนทางจิตวิทยาที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนอย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการศึกษาจากเอกสารชั้นรองเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีทุนทางจิตวิทยา การสำรวจด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ของประเทศไทย จำนวน 599 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 229 คน และนักศึกษาหญิง 370 คน จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS ประกอบด้วยการใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนอย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ ซึ่งความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการเรียนอย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์และอยู่ในระดับที่มีนัยสำคัญ ($r = .389$, $p < 0.001$) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ต่ำ และ มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการเรียนอย่างมีส่วนร่วมและทุนทางจิตวิทยาของนักศึกษาถึงระดับที่มีนัยสำคัญ ($r = .717$, $p < 0.001$) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลางต่ำที่สุดยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างทุนทางจิตวิทยาและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษาซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับที่มีนัยสำคัญ ($r = .417$, $p < 0.001$) เป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: การเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม; ความเหนื่อยหน่ายในการเรียน; ทุนทางจิตวิทยา; นักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์

*Received October 16, 2023; Revised February 3, 2024; Accepted March 11, 2024

Abstract

The research aims to study the relationship between learning participation and learning burnout among Thai students in Printmaking program: Psychological Capital for Psychological Management. The objectives of the study are 1) to study the study learning engagement and learning burnout among Printmaking program students at Thai universities, 2) to explore the role of psychological capital in the relationship between participation and learning burnout Participate in learning and learning burnout among students in the Printmaking program, the psychological capital in learning engagement and learning burnout issue. The research tools used in the study is a research questionnaire by sampling method to facilitate data analysis, regarding participation in learning, psychological capital, and learning burnout among Printmaking students.

The research results show that the relationship between engaged learning and academic burnout among graphic arts students. The positive relationship between active learning and academic burnout among graphic arts students is at a significant level ($r = .389$, $p < 0.001$), which is a low relationship. And there is a positive relationship between active learning and students' psychological capital to a significant level ($r = .717$, $p < 0.001$), which is a moderate relationship and considering the relationship between psychological capital and students' academic burnout, which reaches a significant level ($r = .417$, $p < 0.001$), it is a moderately moderate relationship.

Keywords: Participation in Learning; Burnout in Learning; Psychological Capital; Printmaking Students

บทนำ

การพัฒนาบุคลากรนับเป็นกลไกสำคัญของการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการมีบุคลากรที่มีศักยภาพจะทำให้ประเทศเติบโตอย่างยั่งยืน และการพัฒนาบุคลากรของประเทศให้เป็นบุคลากรที่มีศักยภาพนั้น กระบวนการศึกษานับเป็นกลไกหลักของการพัฒนาบุคลากรให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สถาบันการศึกษาในทุกระดับต้องให้ความสำคัญในการสร้างทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยสถาบันการศึกษาต้องฝึกทักษะการประยุกต์ความรู้ในการแก้ไขปัญหาจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานความรู้ด้านต่างๆ อย่างสมดุล ปลูกฝังความรู้คู่คุณธรรม จัดกระบวนการคิด การเรียนรู้ และการบูรณาการความรู้ที่เหมาะสมแก่นักศึกษา (Ministry of Education, 1999)

อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไป ผู้สอนมักประสบปัญหาสำคัญ คือ ความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (Learning Burnout) ของนักศึกษา ปัญหาดังกล่าวมีพื้นฐานแนวคิดมาจากความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน โดยมองว่ามหาวิทยาลัยหรือโรงเรียนเปรียบเสมือนเป็นทำงาน (work place) ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องมีความรับผิดชอบอย่างมากเกี่ยวกับการเรียน (Janprasert, 2019) ความเหนื่อยหน่ายในการเรียน เป็นตัวแปรทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกทางจิตใจ ส่งผลให้เกิดความไม่กระตือรือร้นในการเรียน ซึ่งเกิดจากความเครียดในการเรียน เป็นความเหนื่อยล้าทั้งทางร่างกายและจิตใจ ที่แสดงออกโดยการพูด สิ้นน้ำ ทำทางไม่ฟังพอใจกับสถานะที่เป็นอยู่ (Phongpisanrat, 2022)

ความเหนื่อยหน่ายเป็นสิ่งที่เกิดจากการตอบสนองต่อความเครียดเรื้อรังทางอารมณ์และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการเรียน การทำงาน หรือ การทำกิจกรรม เกิดจากได้รับมอบหมายภาระงานที่มากเกินไป ส่งผลให้เกิดความรู้สึกอ่อนล้า (Maslach, 1986) ภาวะความเหนื่อยล้าดังกล่าวแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. ความอ่อนล้าทางอารมณ์ (emotional exhaustion) หมายถึง ความรู้สึกเหนื่อย ไม่มีพลังที่จะเผชิญกับวันต่อไป รู้สึกถึงความไม่มีพลังใจเหลืออยู่ (Cronbach's alpha coefficient = 0.92)

2. ความอ่อนล้าทางสภาวะบุคคล (depersonalization) เป็นการมีทัศนคติเชิงลบต่อผู้คน จนอาจมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่อผู้อื่น รวมทั้งอาจมีการแยกตัวออกจากสังคม (Cronbach's alpha coefficient = 0.66)

3. ความอ่อนล้าทางด้านผลลัพธ์ของบุคคล (reduced personal accomplishment) เป็นความรู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถ ไม่มีประสิทธิภาพ สูญเสียความภาคภูมิใจในตนเอง (Cronbach's alpha coefficient = 0.65)

ความเหนื่อยหน่ายทั้งสามระดับล้วนมีผลต่อการเรียนอย่างมีส่วนร่วมและความทุ่มเทของนักศึกษา หลิว เต๋อจิน จากการศึกษาเบื้องต้นของผู้วิจัยพบว่า สาขาวิชาที่พบว่านักศึกษาประสบภาวะความเหนื่อยหน่ายในการเรียน คือ สาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ ซึ่งเป็นสาขาวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญของการเรียนการสอนด้านจิตรกรรม โดยนอกจากวงการวิชาการแล้ว สาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์เป็นส่วนสำคัญของอุตสาหกรรมภาพพิมพ์ วิจิตรศิลป์ และการสร้างสรรค์สื่อกราฟิก (graphic) สมัยใหม่ นักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์จะต้องนอกจากจะต้องได้รับการฝึกฝนทักษะวิชาชีพแล้ว ยังต้องฝึกฝนความละเอียดอ่อนในการสร้างสรรค์ผลงาน นักศึกษาจำนวนไม่น้อยจึงมีความกังวลใจกับกระบวนการเรียนการสอนและความสวยงามของผลงานที่จะต้องอาจารย์ นอกจากนี้ ปัจจุบันนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ยังเผชิญปัญหาเฉกเช่นเดียวกับนักศึกษาสาขาวิชาอื่นๆ คือ ปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนและรายได้ในการทำงานในอนาคต ทำให้เกิดความรู้สึกเหนื่อยหน่ายและหมดกำลังใจในการเรียน เนื่องจากคิดว่าความรู้ในสาขาวิชาของตนไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

กระบวนการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนนั้น (Xiaohua, 2018) ระบุว่าระดับของการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมที่มากหรือน้อยจนเกินไป เช่น ระดับความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ระยะเวลาของการเรียนที่นานหรือสั้นจนเกินไป ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือ ผู้เรียนกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่มากหรือน้อยเกินไป เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนที่ต่ำลง และกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมีส่วนร่วม (Bishop, and Mabry, 2016) Stevens et al. (2017) ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนมักจะมีความรู้สึกดีเมื่อตนเองมีความสามารถทางวิชาการ ดังนั้น นักเรียนจึงมักตั้งเป้าหมายสูง กัดดันตัวเอง ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ร่างกายและจิตใจอ่อนล้า เกิดปัญหาทางอารมณ์ ผลการเรียนต่ำลง และมีอัตราการกระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมสูงขึ้น Hou, and Yuan (2019) ระบุว่า การรับรู้เนื้อหาการเรียนและระยะเวลาในการเรียนส่งผลโดยตรงต่อระดับของความเหนื่อยหน่าย และการเรียนที่เหมาะสมจะช่วยลดความเหนื่อยหน่ายในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตั้งแต่ที่มีการประยุกต์เอาทุนทางจิตวิทยา (psychological capital) มาปรับใช้กับระบบการศึกษา นักวิชาการเริ่มพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมกับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษามนกรอบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทุนทางจิตวิทยา ซึ่งได้รับความนิยมจะมีการนำมาประยุกต์ใช้อย่างต่อเนื่อง ความคาดหวังของนักศึกษามีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม และทุนทางจิตวิทยาสามารถช่วยเสริมสร้างความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ โดยเฉพาะการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม ของ

นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาที่มีทุนทางจิตวิทยาสูงมักจะสามารถเอาชนะความยากลำบากที่เกิดขึ้นภายในจิตใจและสามารถปลดปล่อยความคิดสร้างสรรค์ออกมาตลอดกระบวนการเรียนรู้ หากนักศึกษาสามารถควบคุมอารมณ์ได้ระหว่างที่มีการเรียนการสอนก็จะช่วยเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษา (Wang, Wu, and Ma, 2018) ผลการสำรวจการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับหนึ่งแสดงให้เห็นว่าการแทรกแซงของทุนทางจิตวิทยาสามารถลดความรู้สึกของความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Luthans, and Youssef-Morgan, 2017) Dubuc-Charbonneau, and Durand-Bush (2018) พบว่าการแทรกแซงในมิติต่างๆ เช่น การรับรู้ความสามารถของตนเองสามารถเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยช่วยลดความเหนื่อยหน่ายในการเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเกิดแรงบันดาลใจในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยชาวไทย โดยเน้นนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ โดยผู้วิจัยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของนักศึกษากลุ่มดังกล่าว และวิเคราะห์บทบาทของทุนทางจิตวิทยา โดยมุ่งเน้นไปที่ผลจากการแทรกแซงของทุนทางจิตวิทยาที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียน เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานเชิงประจักษ์ที่มีประสิทธิภาพในการลดปัญหาการเกิดพฤติกรรมความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษา และส่งเสริมพัฒนาการและประสิทธิภาพในการเรียนของสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ชาวไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย
- 2) เพื่อวิเคราะห์บทบาทของทุนทางจิตวิทยาที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ของประเทศไทย จำนวน 599 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 229 คน และนักศึกษาหญิง 370 คน

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบบสอบถาม 1 ชุด โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานตัวอย่าง (ได้แก่ เพศ ผลการศึกษา เป็นต้น) 2 คำถาม ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักศึกษา 17 คำถาม ส่วนที่ 3 แบบสอบถามทุนทางจิตวิทยาของนักศึกษา 12 คำถาม และส่วนที่ 4 แบบสอบถามความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของนักศึกษา 20 คำถาม

ขั้นตอนที่ 3 การรวบรวมข้อมูล

1. นัดประชุมผู้ที่จะช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และรายละเอียดของแบบสอบถาม โดยการอธิบายความหมายของข้อคำถามแต่ละข้อ และวิธีการตอบ

2. ลงมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชาวไทย ที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ได้จำนวนทั้งหมด 599 คน

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการสรุปข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
2. การวิเคราะห์ความเหนี่ยวนำในการเรียน โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้
 ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 แปลว่า มากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 แปลว่า มาก
 ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 แปลว่า ปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 แปลว่า น้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 แปลว่า น้อยที่สุด
3. การหาความสัมพันธ์ความเหนี่ยวนำในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำแนกตามเพศ โดยใช้การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานหาค่า t-test แบบ Independent โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) และ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาการเรียนรู้มีส่วนร่วมและความเหนี่ยวนำในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า

การศึกษาตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์แบบสอบถามจากข้อคำถามส่วนที่ 2 ของแบบสอบถาม คือ คำถามเกี่ยวกับการเรียนรู้มีส่วนร่วมเพื่อวัดข้อมูลการเรียนรู้ของนักศึกษา แต่ละคำถามใช้ระบบการให้คะแนนแบบ Likert 5 ระดับคะแนน จาก 1 - 5 (ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง) จากการเก็บข้อมูลการเรียนรู้มีส่วนร่วมพบว่า ค่าเฉลี่ย (M) ของการเรียนรู้มีส่วนร่วมอยู่ที่ 3.302 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ที่ 0.860 หากพิจารณาแต่ละด้านพบว่าค่าเฉลี่ย (M) เป็นดังนี้ การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางสติปัญญา (active participation intellectual) = 3.559 การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางอารมณ์ (active participation emotional) = 3.236 การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางกาย (active participation physical) = 3.207 และการมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางสังคม (active participation social) = 3.109 รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1 ผลคะแนนดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางสติปัญญา ซึ่งเป็นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวทางสติปัญญา หรือ ทางสมอง ได้คิด ได้กระทำโดยใช้ความคิด เป็นการใช้สติปัญญาของตนสร้างความหมาย ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้อยู่ระดับที่สูงที่สุด

ตารางที่ 1 ผลวิเคราะห์การเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม

คำถาม	จำนวน (ข้อ)	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางสติปัญญา (active participation intellectual)	5	3.559	0.863
การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางอารมณ์ (active participation emotional)	5	3.236	0.920
การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางกาย (active participation physical)	4	3.207	0.984
การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางสังคม (active participation social)	3	3.109	1.021
การเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม (ภาพรวม)	17	3.302	0.860

1. สถานการณ์เกี่ยวกับทุนทางจิตวิทยาในปัจจุบัน

การศึกษาตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์แบบสอบถามจากข้อคำถามส่วนที่ 3 ของแบบสอบถาม คือ คำถามเกี่ยวกับทุนทางจิตวิทยาเพื่อวัดข้อมูลดังกล่าวของนักศึกษาที่เข้าร่วมการวิจัย แต่ละคำถามใช้ระบบการให้คะแนนแบบ Likert 5 ระดับคะแนน จาก 1 - 5 (ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง) จากการเก็บข้อมูลทุนทางจิตวิทยาพบว่า ค่าเฉลี่ย (M) = 3.631 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.844 หากพิจารณาแต่ละด้านพบว่าค่าเฉลี่ย (M) เป็นดังนี้ การมองโลกในแง่ดี (optimism) = 3.686 ความหวัง (hope) = 3.631 ความสามารถในการฟื้นพลัง (resilience) = 3.563 และการรับรู้ความสามารถของตนเอง (self-efficacy) = 3.544 รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลวิเคราะห์ทุนทางจิตวิทยา

คำถาม	จำนวน (ข้อ)	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ความหวัง (hope)	3	3.631	0.996
การมองโลกในแง่ดี (optimism)	3	3.686	0.947
การรับรู้ความสามารถของตนเอง (self-efficacy)	3	3.544	0.912
ความสามารถในการฟื้นพลัง (resilience)	3	3.563	0.900
ทุนทางจิตวิทยา (ภาพรวม)	12	3.606	0.884

2. สถานการณ์ความเหนื่อยหน่ายในการเรียน

การศึกษาตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์แบบสอบถามจากข้อคำถามส่วนที่ 4 ของแบบสอบถาม คือ คำถามเกี่ยวกับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนเพื่อวัดข้อมูลดังกล่าวของนักศึกษาที่เข้าร่วมการวิจัย แต่ละคำถามใช้ระบบการให้คะแนนแบบ Likert 5 ระดับคะแนน จาก 1 - 5 (ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง) จากการเก็บข้อมูลความเหนื่อยหน่ายในการเรียนพบว่า ค่าเฉลี่ย (M) = 2.833 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) = 0.664 หากพิจารณาแต่ละด้านพบว่าค่าเฉลี่ย (M) เป็นดังนี้ ความอ่อนล้าทางอารมณ์ (emotional exhaustion) = 2.963 ความอ่อนล้าทางสภาวะบุคคล (depersonalization) = 2.739 และความอ่อนล้าทางด้านผลลัพธ์ของบุคคล (reduced personal accomplishment) = 2.754 รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3

ในการศึกษานี้ใช้แบบสอบถามความเหนื่อยหน่ายทางการเรียนของนักศึกษาเป็นเครื่องมือในการวัดความเหนื่อยหน่ายทางการเรียนของนักศึกษา โดยแต่ละคำถามใช้ระบบการให้คะแนนแบบ Likert 5 คะแนน 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง และคะแนนรวมสูง ความเหนื่อยหน่ายในการเรียนยิ่งสูง ตารางที่ 3 แสดงสถิติเชิงพรรณนาของคะแนนความเหนื่อยหน่ายทางการเรียนของผู้เรียน คะแนนรวมของความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ (M = 2.833, $S.D.$ = 0.664) ค่าเฉลี่ยของทั้งสามมิติมีดังนี้ อันดับแรก คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีภาวะซึมเศร้าสูงที่สุด (M = 2.963) รองลงมาคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (M = 2.754) และประพฤติดังไม่เหมาะสมในที่สุด (M = 2.739) ในแง่ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนสูงสุดในด้านพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ($S.D.$ = 0.918) รองลงมาคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ($S.D.$ = 0.809) และด้านอารมณ์น้อยที่สุด ($S.D.$ = 0.718)

ตารางที่ 3 ผลวิเคราะห์ความเหนื่อยหน่ายในการเรียน

คำถาม	จำนวน (ข้อ)	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)
ความอ่อนล้าทางอารมณ์ (emotional exhaustion)	8	2.963	0.718
ความอ่อนล้าทางสภาวะบุคคล (depersonalization)	6	2.739	0.918
ความอ่อนล้าทางด้านผลลัพธ์ของบุคคล (reduced personal accomplishment)	5	2.754	0.809
ความเหนื่อยหน่ายในการเรียน (ภาพรวม)	19	2.833	0.664

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อวิเคราะห์บทบาทของทุนทางจิตวิทยาที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนอย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) จากคำถาม 3 ส่วนแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 3 โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม ทักษะจิตวิทยา และความเหนื่อยหน่ายในการเรียน

ตัวแปร	การเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม	ทักษะจิตวิทยา	ความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้
การเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม	1		
ทักษะจิตวิทยา	.717***	1	
ความเหนื่อยหน่ายในการเรียน	.389***	.417***	1

หมายเหตุ: *** $p < 0.001$

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์และอยู่ในระดับที่มีนัยสำคัญ ($r = .389$, $p < 0.001$) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ต่ำ อย่างไรก็ตาม มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและทักษะจิตวิทยาของนักศึกษาถึงระดับที่มีนัยสำคัญ ($r = .717$, $p < 0.001$) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ท้ายที่สุดยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างทักษะจิตวิทยาและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษาซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับที่มีนัยสำคัญ ($r = .417$, $p < 0.001$) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ดังนั้น จากผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของการศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงถดถอย

ผลการวิเคราะห์ของการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและทักษะจิตวิทยาต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ การเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมเป็นตัวแปรอิสระ ทักษะจิตวิทยาเป็นตัวแปรกลาง และความเหนื่อยหน่ายในการเรียนเป็นตัวแปรตาม ส่วนเพศและผลการเรียนของนักศึกษาเป็นตัวแปรควบคุม ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) เพื่อแสดงข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้บริหารและอาจารย์ในการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพเชิงบวกแก่นักศึกษา

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ของทักษะจิตวิทยาต่อการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้

ตัวแปร	ความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้			VIF
	แบบจำลอง 1	แบบจำลอง 2	แบบจำลอง 3	
ตัวแปรควบคุม				
- เพศ	-.114*	-2.787*	-.104*	
- ผลการศึกษา	.027	.825	.030	
ตัวแปรอิสระ				
- การเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม	.366***	.168*	.160*	1.038
ตัวแปรกลาง				
- ทักษะจิตวิทยา		.278***	.284***	2.086
ตัวแปรตาม				
- ความเหนื่อยหน่ายในการเรียน			-.030***	1.037
R^2	16.5%	20.2%	20.3%	
ΔR^2		3.7%	0.1%	
F	39.099***	37.612***	30.205***	

หมายเหตุ: * $p < 0.05$; ** $p < 0.01$; *** $p < 0.001$ เพศ ชาย = 1 หญิง = 0

เมื่อกำหนดให้เพศและผลการศึกษเป็นตัวแปรควบคุมทำให้พบว่า เพศมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อแบบจำลองทั้งสามแบบ ขณะที่ผลการศึกษไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญ

แบบจำลอง 1 การวิเคราะห์การถดถอยเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมกับความเหนื่อยหน่ายในการเรียน ผลการวิเคราะห์พบว่า R^2 เท่ากับ 16.5% หมายความว่า การเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์มีความผันแปรกับความเหนื่อยหน่ายในการอยู่ที่ 16.5% และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน β คือ .366 ซึ่งอยู่ในระดับที่มีนัยสำคัญ ($p < 0.001$) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่ได้มาตรฐานเป็นค่าบวก บ่งชี้ว่าข้อมูลการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์มีผลกระทบเชิงบวกและมีนัยสำคัญต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้

แบบจำลอง 2 ทั้งข้อมูลป้อนเข้าการเรียนรู้และทุนทางจิตวิทยาถูกเพิ่มเข้าไปในแบบจำลองการถดถอย และผลลัพธ์แสดงไว้ในตารางที่ 5 จากผลการวิเคราะห์พบว่า $R^2 = 20.2\%$ ซึ่งหมายความว่า การลงทุนในการเรียนรู้และทุนทางจิตวิทยาของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์สามารถอธิบายความแปรปรวนในความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ได้ 20.2% และสามารถเพิ่มรูปแบบที่อธิบายได้ 3.7% การป้อนเข้าข้อมูลการเรียนรู้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่ได้มาตรฐาน ($\beta = 0.168$) ทุนทางจิตวิทยา ($\beta = 0.278$) และถึงระดับที่มีนัยสำคัญ ($p < 0.001$) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของทุนทางจิตวิทยาเป็นบวก ซึ่งบ่งชี้ว่าทุนทางจิตวิทยาของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์มีผลดีต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ได้รับผลกระทบอย่างมาก

ดังนั้น สรุปสมมติฐานการวิจัยของการศึกษครั้งนี้ ได้แก่

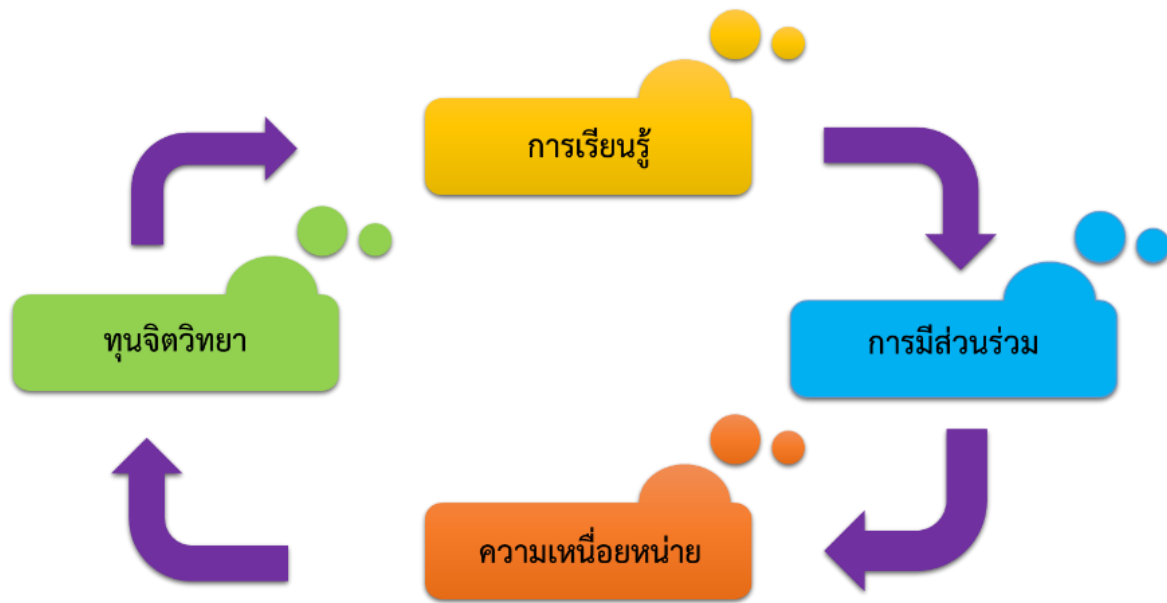
H1: ข้อมูลการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ในมหาวิทยาลัยของประเทศไทยมีผลกระทบอย่างมากต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ ซึ่งได้รับการสนับสนุนสมมติฐานถูกต้อง

แบบจำลองที่ 3 ข้อมูลป้อนเข้าการเรียนรู้ ทุนทางจิตวิทยา และปฏิสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลป้อนเข้าการเรียนรู้และทุนทางจิตวิทยาถูกเพิ่มเข้าไปในแบบจำลองการถดถอยพร้อมกัน และผลการปรับของทุนทางจิตวิทยาระหว่างข้อมูลป้อนเข้าการเรียนรู้และความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ได้รับการทดสอบโดยการถดถอยแบบลำดับขั้น ผลลัพธ์แสดงในตารางที่ 4.5 จากผลการวิเคราะห์พบว่า $R^2 = 20.3$ ซึ่งหมายความว่า การลงทุนด้านการเรียนรู้ ทุนทางจิตวิทยาของนักศึกษาสามารถอธิบาย 20.3% ของความแปรปรวนของความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของนักศึกษา และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน β คือการลงทุนเพื่อการเรียนรู้ ($\beta = 0.160$), ทุนทางจิตวิทยา ($\beta = 0.284$) และถึงระดับที่มีนัยสำคัญ ($p < 0.001$) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในการเรียนรู้และทุนทางจิตวิทยา ($\beta = -0.030$, $p < 0.05$) สามารถอธิบายถึงความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ได้อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่าทุนทางจิตวิทยา มีผลในระดับปานกลางในความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้การลงทุนและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้

H2: ทุนทางจิตวิทยามีบทบาทเป็นสื่อกลางระหว่างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ในประเทศไทยได้รับการสนับสนุนสมมติฐานถูกต้อง

องค์ความรู้ใหม่

ค้นพบรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมต่างๆ ที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ของประเทศไทย กล่าวคือ การเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ส่งผลกระทบต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นอย่างมาก ซึ่งการนำทุนทางจิตวิทยามาใช้กับการเรียนของนักศึกษาทำให้สามารถลดความรู้สึกของความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังรูปภาพที่ 1



Picture 1: A Model of the Relationship between Engaged Learning and Learning Burnout use Psychological Capital for Control

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมกับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของนักศึกษาไทย สาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์: ทุนทางจิตวิทยาสำหรับการควบคุม

ผลจากการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์มีผลกระทบเชิงบวกอย่างมากต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ กล่าวคือ การลงทุนในการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์สูงเท่าใด ความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของพวกเขาก็จะยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น ดังนั้น สมมติฐานข้อที่ 1 ของการศึกษานี้จึงได้รับการยืนยันต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Maslach, and Jackson (1981) ความเหนื่อยหน่ายที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน และชี้ให้เห็นว่าแนวคิดของความเหนื่อยหน่ายสามารถกำหนดได้เป็นอาการของความอ่อนล้าทางร่างกายหรือทางอารมณ์ ความหมายหลักรวมถึงแนวคิดเชิงลบต่อตนเอง ทักษะในการทำงานเชิงลบ และการสูญเสียความรักและการดูแลผู้อื่น

เหตุผลของผลลัพธ์นี้อาจเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงที่ว่านักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์มีความพิเศษเมื่อเทียบกับนักศึกษาทั่วไป นักศึกษาของสาขานี้มักให้ความสำคัญกับทักษะทางวิชาชีพและสื่อสารกับผู้อื่นน้อยลง นอกจากนี้ นักศึกษาแต่ละคนมีความละเอียดอ่อนและละเอียดอ่อนไหวในด้านจิตวิทยา และพวกเขากังวลมากเกี่ยวกับการวิจารณ์ของอาจารย์ผู้สอนของนักศึกษา โดยปกติแล้วอาจารย์จะให้ความสนใจอย่างมากกับการแก้ไขพฤติกรรมการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ไม่ดีของนักศึกษาในกระบวนการเรียนการสอน แต่นักศึกษาไม่ได้ให้ความสำคัญกับวิธีการสอนของอาจารย์มากนัก ดังนั้นจึงเป็นเรื่องง่ายสำหรับนักศึกษาที่จะรู้สึกหงุดหงิด นักศึกษามักมีปัญหาเกี่ยวกับความรู้ในวิชาเอกและการพัฒนาทักษะสู่การประกอบอาชีพ ซึ่งนำไปสู่ปัญหาความรู้สึกทำให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ต่ำและเกิดความอ่อนล้าทางจิตใจ ส่งผลเสียต่อความรู้สึกทางอารมณ์ แม้ว่านักศึกษาจะรักวิชาเอกของตนและตั้งใจลงทุนในการเรียนรู้ก็ตาม

ผลจากการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ในการวิเคราะห์การถดถอยของปฏิสัมพันธ์โดยรวมของตัวแปร จะเห็นได้ว่าค่าการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของการลงทุนเพื่อการเรียนรู้และทุนทางจิตวิทยามีความสำคัญในการวิเคราะห์การถดถอยของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการป้อนข้อมูลการเรียนรู้และทุนทางจิตวิทยา ว่าทุนทางจิตวิทยาสามารถควบคุมความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ทางปัญญาและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ได้อย่างมีนัยสำคัญเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย H2: ทุนทางจิตวิทยามีบทบาทในระดับปานกลางต่อผลกระทบของข้อมูลการเรียนรู้ที่มีต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Luthans, Avolio, Avey, and Norman (2007) สถานะทางจิตวิทยาเชิงบวกที่แสดงโดยบุคคลในกระบวนการเติบโตและการพัฒนา ลักษณะเฉพาะคือ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การมองโลกในแง่ดี มีความหวัง มีความยืดหยุ่น ฯลฯ เป็นชุดของมาตรฐานที่ตรงตามเกณฑ์ของพฤติกรรมองค์กรในเชิงบวก

ผลลัพธ์ข้างต้นอาจเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงที่ว่านักศึกษาของสาขาภาพพิมพ์รักในวิชาชีพจึงให้ความสำคัญกับผลการเรียนในหลักสูตรวิชาชีพ และมักมองโลกในแง่ดีเกี่ยวกับผลการเรียนรู้และการพัฒนาในอนาคต บางคนมีความมั่นใจตั้งใจ ผลลัพธ์ที่ได้คือความสมเหตุสมผล ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่มหาวิทยาลัยและอาจารย์จะต้องนำรูปแบบของห้องเรียนอัจฉริยะมาปรับใช้ และให้คำแนะนำในการลงทุนเพื่อการเรียนรู้ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้น

สรุป

ผู้วิจัยได้ศึกษาการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม ค่าเฉลี่ย (M) อยู่ที่ 3.302 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ที่ 0.860 นอกจากนี้ยังเห็นได้จากข้อมูลว่าทุนทางจิตวิทยาพบว่า ค่าเฉลี่ย (M) = 3.631 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.844 และความเหนื่อยหน่ายในการเรียนพบว่า ค่าเฉลี่ย (M) = 2.833 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.664

บทบาทของทุนทางจิตวิทยาที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนอย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ ซึ่งความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการเรียนอย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์และอยู่ในระดับที่มีนัยสำคัญ ($r = .389, p < 0.001$) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ต่ำ และ มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการเรียนอย่างมีส่วนร่วมและทุนทางจิตวิทยาของนักศึกษาถึงระดับที่มีนัยสำคัญ ($r = .717, p < 0.001$) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ท้ายที่สุดยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างทุนทางจิตวิทยาและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนของนักศึกษาซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับที่มีนัยสำคัญ ($r = .417, p < 0.001$) เป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ดังนั้น จากผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของการศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงถดถอย ซึ่งหมายความว่า การลงทุนด้านการเรียนรู้ ทุนทางจิตวิทยาของนักศึกษาสามารถอธิบาย 20.3% ของความแปรปรวนของความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของนักศึกษา และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน β คือการลงทุนเพื่อการเรียนรู้ ($\beta = 0.160$), ทุนทางจิตวิทยา ($\beta = 0.284$) และถึงระดับที่มีนัยสำคัญ ($p < 0.001$) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในการเรียนรู้และทุนทางจิตวิทยา ($\beta = -0.030, p < 0.05$) สามารถอธิบายถึงความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ได้อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่าทุนทางจิตวิทยา มีผลในระดับปานกลางในความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้การลงทุนและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 จากผลการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ในมหาวิทยาลัยของไทย ความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ดังนั้น จากผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของการศึกษานี้ทางมหาวิทยาลัยสามารถนำผลการวิเคราะห์การถดถอยที่ได้ ไปปรับใช้และแก้ไขความเหนื่อยหน่ายในการเรียนให้แก่นักศึกษาได้

1.2 จากผลการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า บทบาทของทุนทางจิตวิทยาในความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ดังนั้น มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างทุนทางจิตวิทยาและความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของนักศึกษา และมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ทางมหาวิทยาลัยสามารถนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ ไปปรับใช้แนวทางแก้ไขทุนทางจิตวิทยาในการเรียนให้แก่นักศึกษาได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา

2.2 ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาการมีส่วนร่วมของครู/อาจารย์ เพื่อให้มีความสามารถในการปฏิบัติการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันการเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของนักศึกษา

References

- Bishop, N., & Mabry, H. (2016). Using Qualitative Data to Identify Student Learning Barriers and Alleviate Instructor Burnout in an Online Information Literacy Course. *Internet Reference Services Quarterly*, 21(3-4), 63-80.
- Dubuc-Charbonneau, N., & Durand-Bush, N. (2018). Helping Student-athletes Learn to Self-regulate to Alleviate Burnout: A Multiple Case Study Showcasing their Challenging but Altering Experiences. *Qualitative Research in Sport*, 10(3), 1-18.
- Goldsmith, A. H., Veum, J. R., & Darity, W. (1997). The Impact of Psychological and Human Capital on Wages. *Economic Inquiry*, 35(4), 815-829.
- Hou, Y., & Yuan, M. (2019). Relationship between Time Management Disposition and Learning Burnout among Undergraduates in Medical University: Mediating Effect of Academic Self-efficacy. In *Proceedings of the 2019 International Conference on Pedagogy, Communication and Sociology (ICPCS 2019)* (pp. 304-318). Retrieved October 12, 2023, from <https://www.atlantis-press.com/>
- Janprasert, B. (2019). A Development of Study Burnout Measurement Tool Using Anchoring Vignette. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences, and Arts)*, 12(1), 825-845.
- Luthans, F., & Youssef-Morgan, C. M. (2017). Psychological Capital: An Evidence-based Positive Approach. *Annual Review of Organizational Psychology and Organizational Behavior*, 4, 339-366.

- Luthans, F., Avolio, B. J., Avey, J. B., & Norman, S. M. (2007). Positive Psychological Capital: Measurement and Relationship with Performance and Satisfaction. *Personnel Psychology*, 60(3), 541-572.
- Maslach, C. (1986). Stress, Burnout, and Workaholism. In R. Kilburg, R. Thoreson, P. Nathan (Eds.), *Professionals in Distress: Issues, Syndromes and Solutions in Psychology* (pp.53-75). Retrieved October 2, 2023, from [https://www.apa.org/search?query=Professionals %20in%20Distress:%20Issues,%20Syndromes%20and%20Solutions%20in%20Psychology](https://www.apa.org/search?query=Professionals%20in%20Distress:%20Issues,%20Syndromes%20and%20Solutions%20in%20Psychology)
- Maslach, C., & Jackson, S. E. (1981). The Measurement of Experienced Burnout. *Journal of Organizational Behavior*, 2(2), 99-113.
- Ministry of Education. (2002). *National Education Act B.E. 2542 (1999) and Amendments (Second National Education Act B.E.2545 (2002)*. Retrieved May 3, 2013, from <https://www.sl.ac.th/addons/qa/9.pdf>
- Phongpisanrat, Ch. (2022). The Study of Learning Burnout of Mahasarakham University Students. *Journal of Educational Measurement Mahasarakham University*, 28(2), 95-110.
- Stevens, L. A. et al. (2017). Designing an Individualized EHR Learning Plan for Providers. *Applied Clinical Informatics*, 8(3), 924-935.
- Xiaohua, K. (2018). The Relationship between College Students' Mental Health and Study Burnout. (Master's Thesis). Shandong Normal University. Jinan City, China.